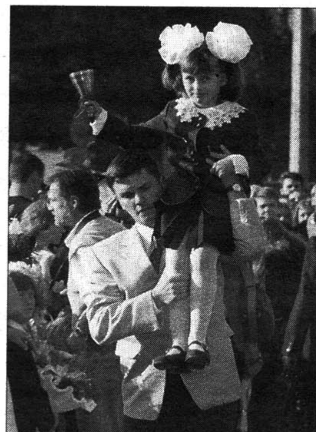
Газета Верховної
Ради України

Голос України

№ 158 (2405) ▪ Субота, 2 вересня 2000 року ▪ Ціна договірна

Днем знань розпочався новий навчальний рік. Лише у столиці дзвоник покликав до оновлених класів на перший вересневий урок 325 тисяч школярів. І серед них — 3 тисячі 700 малюків-першокласників.

Фото Сергія ГУТІЄВА.

▪ 1811 р. Народився український поет і етнограф Іван Вагилевич.

▪ 1857 р. Народився фізикохімік Іван Каблуков. Розробив, зокрема, метод одержання брому з ропи Сакського озера в Криму.

▪ 1908 р. В Одесі народився майбутній видатний учений Валентин Глушко. Автор рідинних ракетних двигунів, встановлених на всіх радянських космічних ракетах.

▪ 1943 р. Суми визволено від гітлерівських загарбників.

2 вересня

Конференція закінчилася, візит триває

Учора прийняттям декларації під назвою «Парламентське бачення міжнародного співробітництва на світанку третього тисячоліття» в Нью-Йорку завершилася Конференція головуючих осіб національних парламентів країн — членів Міжпарламентського союзу. Участь у ній брав і Голова Верховної Ради України Іван Плющ. Він виступив під час загальної дискусії, а також мав низку зустрічей із лідерами парламентів інших держав.

А візит Івана Плюща до США триває. Згідно з програмою його перебування в цій державі наступні кілька днів глава українського парламенту проведе у Вашингтоні. Там він, зокрема, матиме зустрічі й переговори з представниками американської політичної еліти.

З новими пенсійними гарантіями!

Президент України Леонід Кучма має намір сприяти першочерговому розглядові у Верховній Раді законопроекту про обов'язкове пенсійне страхування, з тим щоб він набрав чинності з 1 січня 2001 року.

Кабінет Міністрів України схвалив законопроекти про державне і недержавне пенсійне страхування. Підготовлений законопроект «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачає, що кожний працюючий громадянин України зберігатиме частину заробітку на той час, коли вийде на пенсію. У документі поєднано дві системи пенсійного страхування — солідарну і накопичувальну. Це дасть змогу підняти рівень пенсій українських громадян до 55—60% від рівня оплати їхньої праці без залучення додаткових джерел фінансування.

Законопроект «Про недержавне пенсійне страхування» визначає єдині правила діяльності всіх організацій, які займатимуться недержавним пенсійним страхуванням, і визначає умови, за якими суб'єкти підприємництва можуть ним займатися. Згідно з цим документом, недержавним пенсійним страхуванням можуть займатися три види структур — недержавні пенсійні фонди, банки, які відкриватимуть спеціальні депозитні рахунки, а також страхові компанії.

Василь СТУС: «Ціную здатність чесно померти»

Завтра, 3 вересня, мине 15 років, як перестало битися серце великого сина українського народу Василя Семеновича Стуса. Він помер у карцері спецтабору у Пермській області. Помер, замордований тюремниками і хворобами, помер під час голодовки протесту. У виборі — покора чи смерть — обрав смерть.

У 1972-му — чотири роки таборів і три роки заслання. У 1980-му — десять років таборів і п'ять — заслання. І все це — за думки, за обстоюване ним право висловлювати власні гуманні переконання.

Він писав:

«Поетом себе не вважаю. Маю себе за людину, що пише вірші.

І думка така: поет повинен бути людиною. Такою, що повна любові, долає природнє почуття зненависті, звільнюється од неї, як од скверни. Поет — це людина. Насамперед. А людина — це, насамперед, добродій. Якби було краще жити, я б віршів не писав, а — робив би коло землі.

Ще зневажаю політиків. Ще — ціную здатність чесно померти. Це більше за версифікаційні вправи!

Один з найкращих друзів — Сковорода».

Він записав у своєму таборовому зошиті:

«Але голови гнути я не збирався, бодай що б там не було. За мною стояла Україна, мій пригноблений народ, за честь котрого я мушу обставати до загину».

Він писав:

«... окремих сміливців залишили на порожній сцені, яскраво освітленій кагебістськими прожекторами».

Він писав:

«Зусилля кожного з нас послаблюють добре організовану армію насильства».

За його визволення боролися найсміливіші. Активно — академік Сахаров. Але система бачила вулканічну, непокірну силу Стуса і не випустила зі своїх лабет. Його смерть — у першу чергу в «активі» КДБ України.

Хочеться, щоб завтра у всіх християнських храмах України та храмах інших конфесій люди помолилися за світлу душу Василя Стуса. Прожив він менше 47 років. Як і Тарас Шевченко. З них 14 — табір, заслання, спецтабір. Важче довелося, аніж Тарасові. Бо система, яка встановилася після виключно великого жовтневого перевороту, була, як нам тоді розповідали, «дуже гуманна». Тільки інакомислення боялася, як жаба гарячих сонячних променів. Мабуть, тому, що сильно «вірила» у «всеперемагаючу силу ленінських ідей»...

Читайте Василя Стуса. І перечитуйте. Це, кажуть, збагачує навіть тих, хто вірує лише в гроші.

Він помер під час голодовки протесту

! У номер

Прем'єр відвідав Польщу

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко побував учора з одноденною поїздкою в Польщі, де взяв участь у роботі 10-го економічного форуму «Криниця-2000». Глава українського уряду був присутній на дискусії «Роль і місце України в Європі у період трансформації». Віктор Ющенко також зустрівся з представниками ділових кіл Польщі та України, польськими офіційними особами.

Я вам пишу...

Статус є, та гарантій немає

Ми зітхнули з полегшенням, коли було ухвалено Закон «Про статус ветеранів війни...». Тільки вся біда в тому, що статус є, а от гарантій немає. У нашому місті припинили відпускати медикаменти за пільговими рецептами. Чи варто радіти, коли Верховна Рада приймає закони з турботою про людей? Адже на місцях їх все одно не виконують...

Володимир КНЯЗЄВ, інвалід війни.

Херсон.

▪ Ще три особи госпіталізовано з діагнозом «токсикодермія» у Первомайському районі Миколаївської області, де вже п'ять сіл охоплено цим захворюванням.

▪ Отруєння хлором середньої тяжкості отримали чотири мешканці Дергачів Харківської області внаслідок його витікання із балонів на пункті прийому металобрухту.

▪ У Сумах відкрито пішохідний міст через річку Псел.

P. S.

Указ Президента України

Про нагородження орденом «За заслуги»

За вагомий особистий внесок у державне будівництво, багаторічну плідну наукову і громадську діяльність **постановляю:**

Нагородити орденом «За заслуги» І ступеня Юхновського Ігоря Рафаїловича — народного депутата України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 серпня 2000 року.

Є шанси знайти спільну мову

Перший заступник голови Верховної Ради України Віктор Медведчук вважає, що у парламента є шанси знайти спільну мову з урядом і «дійти того знаменника, який задовольнятиме усіх». Про це він сказав у інтерв'ю кореспондентові УНІАН, коментуючи заяву Віктора Ющенка щодо складності прийняття бюджету на наступний рік. При цьому перший заступник глави парламенту додав, що «нині є позитивні результати співробітництва Верховної Ради з урядом».

Севастополь: землю — адміністрації?

Депутат в окрузі

Шановна редакціє «Голосу України»!

Зі славетного міста Севастополя до мене надходять численні заяви від мешканців міста — і моїх виборців, й інших — про порушення державними службовцями законів України, в тому числі і працівниками міськдержадміністрації.

Я звертаюся до різних інстанцій з проханням виправити допущені порушення конституційних прав громадян.

Комусь може здатися, що я упереджено ставлюся до керівництва міста і згущую фарби.

Тому прошу надрукувати в газеті листа голови Севастопольської міської ради В. Пархоменка на ім'я юриста В. Борківського з Києва, який прийшов перевіряти заяви севастопольців.

Лист подається без будь-яких коментарів з мого боку, і кожен може зробити висновок щодо викладеного в ньому.

З повагою Сергій КОНДРАТЕВСЬКИЙ, народний депутат України.

Борківському В. В.
м. Київ

Шановний Вікторе Вікторовичу!

Севастопольська міська Рада уважно вивчила Вашу заяву і повідомляє, що Севастопольська міська державна адміністрація не є виконавчим органом Ради і їй не делеговано Радою повноваження у сфері земельних відносин.

Разом з тим відповідно до статті 118 Конституції України міська державна адміністрація здійснює виконавчу владу в місті. Голова міської державної адміністрації, керуючись Положенням про місцеві державні адміністрації, затвердженим Указом Президента України № 760 від 21 серпня 1995 року, й надалі видає нормативні акти з питань землекористування, в тому числі і зі зміни рішень міської Ради у цій сфері.

Така практика суперечить вимогам Земельного кодексу і законів України «Про місцеве самоврядування в Україні» і «Про місцеві державні адміністрації».

Однак у зв'язку з тим, що немає закону «Про статус міста Севастополя», зазначені дії міської держадміністрації не розв'язуються у судових органах.

З огляду на вищевикладене міська Рада рекомендує Вам відповідно до ст. 43 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» оскаржити розпорядження голови Севастопольської міської державної адміністрації в адміністрації Президента України чи Кабінеті Міністрів України.

В. ПАРХОМЕНКО, голова міської Ради.

Спробуй прохарчуйся на 75 копійок. Навіть якщо ти злочинець

У рахунковій палаті ВР

Під час перевірки використання бюджетних коштів на утримання Державного департаменту України з питань виконання покарань і підвідомчих йому установ і підприємств Рахункова палата Верховної Ради виявила, що ще на стадії планування видатків Мінфіном закладено порушення конституційних прав засуджених громадян. Протягом останніх років передбачені у державному бюджеті на фінансування кримінально-виконавчої системи видатки постійно скорочуються. Зокрема, за останні три роки їх зменшено на 13,8 відсотка і це за сталої чисельності спецконтингенту та інфляції за цей період 57 відсотків. Але й ті кошти, які таки були виділені з держбюджету на утримання кримінально-виконавчої системи, у деяких випадках використовувалися з порушенням чинного законодавства, неефективно й недоцільно.

Щоб чіткіше уявити наслідки хронічного недофінансування установ виконання покарань, прес-служба Рахункової палати наводить такі дані. На харчування одного в'язня торік витрачалося лише 0,75 грн. на день, або чверть від потреби. Ще загрозливіший стан медичного обслуговування засуджених: медикаментами вони забезпечені на 11,4 відсотка, а витрати на медичне утримання на одну особу становили на весь 1999 рік 13 гривень 14 копійок. У 2000 році ці видатки значно нижчі від торішніх. З причин вкрай обмеженого бюджетного асигнування на ліки у 1999 році через хворобу не працювали 7 відсотків від загальної кількості осіб, які утримуються, а невідшкодовані бюджетні витрати на них становили близько 13 млн. гривень. Та й значні виробничі потужності підприємств та установ виконання покарань минулого року практично не використовувалися.

Колегія Рахункової палати констатувала, що фактично, навіть після виведення із підпорядкування МВС України, ситуація у цій сфері не поліпшилася. Інформацію про результати перевірки та висновки колегії надіслано до Кабінету Міністрів України.

Служили два товариші

Боляче!

Страшна звістка про загибель «Курска» викликала шок на Сумщині. Цей біль став стократ нестерпнішим, коли дізналися, що серед загиблих на атомній субмарині двоє — наші земляки: начальник хімслужби атомохода, капітан 3-го рангу В'ячеслав Безсокирний і корабельний лікар, капітан медичної служби Олексій Станкевич.

Віднині будинки на вулицях Зеленій, 1 у Ворожбі, і Радянській, 38 у Глухові знає вся область. Саме з цих домівок вирушили після відпусток у свій останній морський похід герої-підводники. Обоє пішли у вічність на самому злеті життя — не докохавши і не доспівавши своїх пісень: перший у неповні 30, другий — у 26 років.

Море вабило їх з дитинства. За плечима глухівчанина Олексія Станкевича — Нахімовське училище, Санкт-Петербурзька військово-медична академія і трирічна служба на судні, за час якої встиг захистити кандидатську дисертацію.

В'ячеславу прикладом слугував материн брат — офіцер-підводник. Коли курсант Безсокирний, навчаючись на останньому курсі Севастопольського вищого військово-морського училища, довідався, що за відсутності в Україні підводного флоту всім випускникам факультету доведеться працювати на цивільних підприємствах, негайно перевівся на навчання в одну з вищих мореходок Ленінградської області. Закінчив її з відзнакою.

— Загибель Славка, якого знала вся Ворожба, — наше спільне горе, — мовила крізь сльози Катерина Кириченко, в якої розпитував дорогу до оселі Безсокирних.

— Хіба це справедливо, що батьки переживають своїх дітей? — зустрів мене запитанням почорнілий лицем Олексій Іванович Безсокирний. — Земляки і зовсім незнайомі люди підтримали нас із дружиною у тяжкому горі. Дякуємо їм усім через «Голос України».

Одними з перших співчуття сім'ям Безсокирних і Станкевичів від імені влади, а також усіх жителів області висловили керівники облдержадміністрації, військовий комісар Сумщини, голови обох міст.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

На знімку: 1993 рік. Світлану і В'ячеслава Безсокирних переповнює безмежне щастя: вони щойно одружилися.

ДАІ

Діти на дорозі!

Початок навчального року — це свято для школярів, батьків та вчителів. Але разом з тим і значний клопіт для працівників Державтоінспекції. Після літнього відпочинку дітвора дещо розслаблена, неуважна на дорогах, а тому потребує певної реабілітації.

Тому особливу увагу на проведення профілактичної роботи серед дітей звернув голова УДАІ МВС України Олександр Міленін на виїзній зустрічі в гімназії «Апогей». На початку навчального року 12 тисяч працівників ДАІ мають провести роз'яснювальну роботу в школах, допомогти організувати куточки, класи, стенди, комп'ютерні ігри, які допомогли б засвоїти хоча б необхідний мінімум із правил безпеки руху і таким чином уникнути дитячого травматизму. Саме задля цього УДАІ проводить і Всеукраїнський конкурс-рейд «Увага! Діти — на дорозі!», який триватиме до 20 вересня.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Зона надзвичайної екологічної ситуації

Її мешканці потребують допомоги

У зв'язку з різким погіршенням екологічного стану, загостренням санітарно-гігієнічної ситуації на територіях окремих населених пунктів Первомайського району Миколаївської області Президент України Л. Кучма своїм указом оголосив території в межах населених пунктів Болеславчик, Мічуріне, Підгір'я, Чаусове-1, Чаусове-2 зоною надзвичайної екологічної ситуації на період до 1 вересня 2001 року.

Згідно з указом Кабінет Міністрів України має виділити необхідні кошти для проведення заходів, пов'язаних з нормалізацією екологічного стану, організацією надання медичної, санаторної та соціальної допомоги хворим, профілактичної роботи з оздоровлення населення, та передбачити у проекті закону про державний бюджет України на 2001 рік асигнування на проведення цих заходів.

Кабінет Міністрів разом з Миколаївською обласною державною адміністрацією має розглянути питання щодо необхідності внесення пропозицій із законодавчого забезпечення соціального захисту населення, відшкодування завданої йому погіршенням екологічної ситуації матеріальної шкоди та доцільності запровадження обмежень певних видів діяльності.

А також разом з Національною академією наук України, Українською академією аграрних наук та Академією медичних наук України вивчити питання щодо доцільності залучення міжнародної допомоги для поглибленого аналізу причин виникнення цієї надзвичайної екологічної ситуації та використання сучасного світового досвіду в її подоланні.

Розкриття покаже

Сьогодні, можливо, буде розкопано траншею з металом від ліквідованої за радянських часів ракетної установки, що знаходиться у селі Болеславчик Первомайського району Миколаївської області. Про це повідомив віце-прем'єр України Микола Жулинський. У такий спосіб буде встановлено причину масового захворювання на токсикодермію 410 мешканців п'яти сіл, які указом Президента України оголошено зоною екологічного лиха. Як повідомлялося раніше, одна з версій отруєння —відходи від поховання ракети, що потрапили у грунтові води.

Тим часом більш як 200 мешканців села Синюхін Брод, що за 10 кілометрів від Болеславчика, намагалися завадити переміщенню балістичної ракети СС-24, яка підлягає ліквідації, побоюючись імовірних наслідків для здоров'я людей. Як передає кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», ракету, що підлягає утилізації за договором СНВ-1, у четвер транспортували через цей населений пункт.

***

У зв'язку з ситуацією, що склалась у Первомайському районі Миколаївської області, Партія Солідарності України звернулася із заявою до політичних і громадських кіл українського суспільства посприяти ліквідації наслідків екологічного лиха. Партія Солідарності України закликала всіх допомогти потерпілому населенню конкретними справами. І водночас повідомила, що надасть гуманітарну допомогу постраждалим, насамперед — дітям.

І знову він — перший!

Напутнє слово ректора Анатолія Павленка

«Навчити студента — півсправи, треба дати йому можливість відбутися як фахівцю, образно кажучи, закохати його в професію». Ректор Київського національного економічного університету, дійсний член Міжнародної академії наук вищої школи (Москва) професор Анатолій Павленко уникає пишномовності, висловлюється коротко і точно.

Всі останні роки очолюваний ним колектив завзято йшов до того, щоб у студентів КНЕУ були ідеальні умови для саморозвитку та самореалізації. Університет комп'ютеризовано за останнім словом техніки, в бібліотеці із більш як 800 тисяч видань можна знайти відповіді на запитання будь-якої складності. До того ж 250 підручників написано викладачами вузу.

Магістерська підготовка — це цілковита практика. Дипломні проекти — конкретні, а не висмоктані з пальця, рецепти реанімації вітчизняної економіки. Тому попит на них в усіх галузях народного господарства величезний. Понад 3 тисячі студентів різних форм навчання розпочали тут човий навчальний рік. Майже половина з тих, хто вступив — медалісти школи. На окремих факультетах за місце боролися по 5—6 осіб! Ось він, престиж, відзначений у спеціальному поздоровленні Президента України.

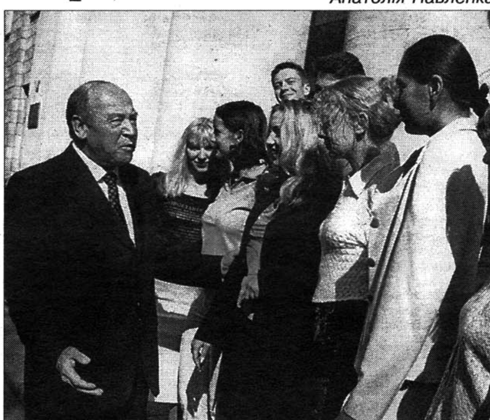

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Міжнародний телекінофорум у Ялті

Сьогодні, 2 вересня, в Ялті — урочисте відкриття міжнародного телекінофоруму «Разом — у третє тисячоліття». Як уже повідомлялося, його проведення ініціювали Верховна Рада і Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, Міжпарламентська асамблея держав —учасниць СНД, Асоціація засобів масової інформації України, Міжнародна федерація журналістів, ряд інших організацій.

У привітанні Президента України Леоніда Кучми учасникам цієї творчої зустрічі, зокрема, підкреслюється, що телебачення і кінематограф як наймасовіші та найдійовіші засоби впливу на людей можуть і повинні сповна прислужитись утвердженню ідей миру, гуманізму, справедливості, усуненню з практики стосунків між державами й народами недовіри, ворожнечі та насильства. І творча зустріч майстрів цих галузей культури покликана сприяти саме такій меті.

З вітальним словом до учасників урочистостей звернувся перший заступник Голови Верховної Ради України, заступник голови Опікунської ради форуму Віктор Медведчук. Відзначивши, що в усі часи цінувались мир та вміння жити у злагоді з близькими й далекими сусідами, він підкреслив особливі можливості за сучасних умов телебачення й кіно. Тому, сказав він, і заслуговує на всебічну підтримку телекінофорум «Разом — у третє тисячоліття». Він сприятиме формуванню загальноєвропейського інформаційного простору, зміцненню дружніх відносин між країнами і народами. Віктор Медведчук наголосив, зокрема, й на потребі удосконалювати законодавство про засоби масової інформації та культуру. В цьому політикам та державним діячам також, безперечно, допоможе міжнародний телекінофорум. Добре, що на пострадянському просторі він узагалі започатковує в третьому тисячолітті формування міжнародної телеспільноти.

Далі розпочалися заходи відповідно до програми творчої зустрічі майстрів телебачення і кіно. В тому числі конкурс українських телевізійних і радіопрограм під гаслом «Краса врятує світ», який проходить під патронатом СДПУ (о). До речі, це не перший міжнародний загальнокультурний захід, проведення якого ініційовано в Україні об'єднаними соціал-демократами. Але про це окремо згодом.

Міжнародний телекінофорум у Ялті триватиме до 7 вересня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Ніхто не здивувався

Несподівана заява міністра закордонних справ Росії Ігоря Іванова про вихід Росії з Бішкекської угоди 1992 року, що передбачала безвізове пересування громадян територією СНД, у Тбілісі шоку не викликала. Нічого нового Іванов не сказав. Не був оригінальним і міністр закордонних справ Грузії Іраклій Менагарішвілі, котрий заявив, що Грузія, у свою чергу, розпочне підготовку до реалізації запровадження візового режиму. Менагарішвілі повторив: «Рішення Росії — суверенне право цієї держави».

У Грузії вже давно (щойно Москва вперше натякнула на можливість запровадження візового режиму) створено комісію з числа високопоставлених дипломатів, якій було доручено провести переговори з цього приводу. Один їх раунд відбувся у Тбілісі. До другого справа не дійшла, бо зустрічі Едуарда Шеварднадзе і Володимира Путіна у рамках самітів СНД начебто зняли напруженість. Та, найімовірніше, непоступливість Тбілісі у питанні виведення російських військових баз з території Грузії відіграла свою роль.

До речі, твердження Іванова, який мотивував рішення Кремля «реальною загрозою міжнародного тероризму та екстремізму, що ставить під загрозу безпеку Росії», у місцевих оглядачів викликає хіба що скептичну посмішку. Протягом цьогорічного літа спостерігачі ОБСЄ не зафіксували жодного випадку перетинання чеченської ділянки грузино-російського кордону будь-якими бойовиками. Не знаходять підтвердження й «дані» Ястржембського і Манілова про допомогу, що її Грузія надає чеченцям. Днями обурилися навіть російські прикордонники з Північнокавказького прикордонного округу, офіційно назвавши маячнею повідомлення армійських генералів про прориви чеченських бойовиків чи то з Грузії до Росії, чи то з Росії до Грузії.

Зрозуміло, що розмови про вихід Росії з Бішкекської угоди як про спосіб перекрити шлях міфічним бойовикам, терористам або кримінальним елементам — то лише розмови. Реальна причина полягає у бажанні мати додаткові важелі політичного тиску передусім на Грузію, Азербайджан і Узбекистан.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

У Києві наміри Росії вийти з Бішкекської угоди було сприйнято спокійно, навіть дещо байдуже. Це не впливатиме на двосторонні україно-російські відносини, бо Україна не підписувала згадану угоду, заявив журналістам міністр закордонних справ Борис Тарасюк. «Для громадян України та Росії такий крок РФ не має жодних наслідків», — додав міністр.

Актуальна знахідка

Слідопити німецького союзу «Берлінські підземелля» виявили у покинутому бункері електротехнічної компанії «Лоренс» кілька заіржавілих металевих ящиків. У них, повідомляє ІТАР–ТАКС, знайдено картки з прізвищами понад трьох тисяч примусових робітників, працю яких ця фірма використовувала під час другої світової війни. Переважно людей було вивезено із Бельгії та Франції, однак є там також картки робітників із Польщі, Югославії і 528 осіб із Радянського Союзу. Один із них — наш співвітчизник Григорій Олійник. 1942 року він п'ятнадцятирічним підлітком працював на заводі «Лоренса» в берлінському районі Темпельгоф.

Теперішній правонаступник фірми компанія «Алькатель С. Е. Л.» нещодавно вже заявила про свою участь у німецькому фонді з виплат компенсацій колишнім примусовим робітникам третього рейху. Керівництво компанії завжди усвідомлювало, що за років фашизму на її заводах працювали остарбайтери. Однак відповідний архів вважався втраченим. І ось завдяки виявленій нині картотеці колишні остарбайтери матимуть змогу довести факт своєї підневільної праці у фашистській Німеччині, що необхідно для отримання компенсації.

Приріст дають іммігранти

Населення Західної Європи зростає тільки за рахунок імміграції. Це засвідчують опубліковані дані статистичного управління Європейського союзу (Євростату). Так, на початку нинішнього року в 15 країнах ЄС мешкало 375 млн. 967 тис. 700 осіб. Це означає, що його населення зросло за рік на 2,6 відсотка. Але не завдяки природному приросту.

Він був головним демографічним чинником лише у Франції, Ірландії, Нідерландах та Фінляндії. У решті 11 державах ЄС кількість мешканців збільшилася за рахунок приїжджих. Наприклад, у Бельгії (населення якої дещо перевищило 10 млн. осіб і зросло за рік на 25 тисяч) природний приріст дав тільки 9 тис. 200 осіб, а решта 16 тисяч — різниця між тими, хто приїхав і хто залишив країну. А загалом по ЄС за рахунок імміграції досягнуто близько 70 відсотків зростання.

У номер

■ Київ

Стипендії від Аграрної партії

Політвиконком Аграрної партії України вирішив встановити з 1 вересня ц. р. сто іменних стипендій партії для студентів аграрних вузів. Відбір стипендіатів, які отримуватимуть щомісяця 40 гривень, зроблять навчальні заклади згідно з затвердженим положенням про іменні стипендії.

■ Єреван

Дивна смерть

Одного зі звинувачених у справі щодо збройного нападу у вірменському парламенті в жовтні минулого року —Нояра Єгізаряна — було знайдено мертвим у в'язниці. Обставини його смерті не зрозумілі. Однак, за повідомленнями, він або був убитий струмом, або помер від інфаркту. Єгізаряна звинувачували в продажу зброї групі, що здійснила напад на парламент, внаслідок якого загинули прем'єр-міністр, спікер та ще шість депутатів.

■ Белград

Політнавчання?

Підрозділи югославської армії проводять навчання на півдні Сербії. Як оголошено, в рамках підготовки до повернення в Косово. На думку політологів, югославський уряд розраховує, що тверда політика стосовно Косово дасть йому змогу заручитися додатковою підтримкою виборців на наступних президентських і парламентських виборах.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та інформаційних агентств.

■ Спорт

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 7-й тур. «Динамо-2» — «Дніпро-2» — 5:1, ФК «Черкаси» — «Зірка» —4:1, «Шахтар-2» — «Чорноморець» — 2:1, ЦСКА-2 — «Прикарпаття» — 3:1, СК «Миколаїв» — «Борисфен» —2:0. ФК «Львів» — «Буковина» — 2:0, «Поліграфтехніка» — «Закарпаття» — 5:0, «Спартак» — «Металург» — 1:1, «Волинь» — ФК «Вінниця» — 1:0.

■ Ювілей

Заграй, кобзарю, про Вкраїну милу!

Виповнилося 50 років відомому кобзареві-лірнику, заслуженому артисту України Василю Нечепі.

У концертних програмах Василя Нечепи — пісні з берегів зачарованої Десни, материні наспіви Олександра Довженка, фольклорна спадщина чумацтва, козацтва, придеснянських кобзарів. Чимало творів кобзар-лірник виконує на слова Т. Шевченка, поетів Придесення. Програма «Було колись в Україні» розрахована на дітей.

Голос співака, мелодії його кобзи та ліри чули в Австралії, США, Канаді, Англії, Бельгії, Індії, Лівані, Німеччині, Сінгапурі, Франції...

Важко навіть сказати, де він не бував. Представник старосвітської чернігівської кобзарської школи став лауреатом VII Міжнародного фольклорного фестивалю придунайських країн «Угорщина», дипломантом I та II всеукраїнських конкурсів вокалістів. А ще він президент благодійного фонду «Сівери», активний учасник Всеукраїнської спілки кобзарів.

Кобзар-лірник сповнений цікавих задумів озвучити репертуари своїх попередників, зробити записи їхніх пісень, ознайомити з ними та власними програмами шанувальників староукраїнської народної музики на всіх континентах. Він також збирає історичні відомості про місцевих кобзарів.

Добрий подарунок зробив батькові до ювілею син Роман, який цього літа став студентом Київської консерваторії.

Степногірський марганець: міраж чи реальність?

Точка зору

— Звісно, реальність! — скажуть люди обізнані. Адже Таврійський ГЗК, побудований за 25 км від Запоріжжя, видавав на-гора марганцеву руду. Щоправда, видобуто її було небагато — загалом близько 500 тис. тонн. Та ось уже четвертий рік у шахту ніхто не спускався. Її затоплено. Саме такий метод консервації шахти було обрано, коли 1995 року у верхах вирішили, що вона нерентабельна.

Обшарпані ззовні і всередині будівлі, занедбані подвір'я, зарості дерев та кущів. Невеселі, похмурі обличчя людей: ні роботи, ні грошей, ні перспективи... Офіційний рівень безробіття у селищі Степногірськ —74 відсотки. Ліфти у багатоповерхівках не працюють п'ять років, близько десяти років немає гарячої води, холодну подають годину на день — вранці і ввечері. Більш як сім років без діла газові плити у квартирах — немає газу. Щоправда, коли Степногірськ відвідав 1996 року Леонід Кучма, газ у квартири надходив аж місяць... Готують їжу і гріють воду на електроплитках — якщо вдалося їх придбати.

Селище гірників у 80-х роках приваблювало до себе молодь: пропрацювавши півроку-рік, тут отримували квартири, заробітки на шахті були високі. Тепер у першопоселенців виросли свої діти, і податися їм у рідному селищі нікуди. Житейські історії схожі одна на одну... Напрацьовані жіночі руки, втомлені очі... Більшість у селищі живе тим, що виросте на городі. Городи — чи не єдина поміч. Люди згодні на будь-яку роботу: за 3—5 гривень на день наймаються на поління до фермерів. Господині самі випікають хліб: це дешевше, ніж купувати в магазинах.

— Мені дуже пощастило: я працюю, — розповідає Катерина Селіванова, гірничий інженер. — Працюю на державному підприємстві, яке було створено 1995 року для ліквідації ГЗК і консервації шахти. Хто знав, що ми дійдемо до такого життя? Адже Великотокмацьке родовище марганцевих руд —надзвичайно багате: його запаси становлять 43% від усіх покладів колишнього СРСР, який посідав друге місце в світі за запасами марганцевих руд. Марганець везуть з Габону, з Австралії — а в нас під ногами, на глибині близько 100 метрів — півтора мільярда тонн цієї корисної копалини.

Мабуть, це дивно: те, що становить основу національного добробуту в інших країнах, в Україні залишається незапитаним. Голова Василівської районної адміністрації Микола Єременко добре розуміє: нормальне життя у Степногірську відродиться лише тоді, коли люди матимуть роботу. Тієї самої думки й голова селищної ради Микола Тельчаров, який вислухав за ці роки чимало пропозицій з приводу створення робочих місць у селищі.

— З усіх пропозицій, що є на сьогодні, найсерйозніша і найперспективніша для регіону, ми вважаємо, від Запорізького заводу феросплавів, — каже директор ДП «Стептехсервіс» Володимир Пацаль. Адже феросплавний має у своєму статуті такий вид діяльності, як розробка надрів і видобуток корисних копалин. Інші претенденти займатися шахтою навіть цього не мають.

Про перспективи розповідає голова правління ВАТ «Запорізький завод феросплавів» Віталій Белан.

— У квітні минулого року на завод прийшла нова команда управлінців, яка реально взялася за збільшення обсягів виробництва. Ми відчули, що сировинна база Нікопольського басейну обмежує нарощування потужностей. Ще дві печі у плавильному цеху № 1 можна задіяти на виробництві силікомарганцю. Ми вдвічі, порівняно з 1998 роком, збільшили виробництво марганцевих сплавів, а потреби світового ринку дедалі зростають.

1999 року завод отримав 87 млн. грн. прибутку і в нинішньому, схоже, буде не менше. До того ж нещодавно наш завод увійшов до потужного консорціуму «Металургія» — з'явилася реальна можливість вкласти солідні кошти у відродження видобутку марганцю у Степногірську.

Ми обов'язково будуватимемо тут збагачувальну фабрику. Що ж до соціальних проблем — тут навіть сумнівів бути не може: шахтар має повернутися зі зміни до затишного, теплого будинку, а його родина — почуватися захищеною і впевненою у завтрашньому дні. Степногірці користуватимуться тими самими пільгами і благами, які мають нині феросплавники. А їх чимало. Медичне обслуговування для працівників заводу безплатне — кожний із них має медичну страховку, за лікування і ліки сплачує підприємство. Заробітна плата в середньому 650 грн., у робітників основних професій — понад 1000 грн. Пенсіонери отримують щомісячні доплати до пенсій, безплатно відпочивають на заводських базах відпочинку і лікуються у профілакторіях. Житло феросплавники отримують безплатно: лише торік здано 44 квартири. Створення сім'ї, народження дітей заохочується. Тільки-но працівниця приносить довідку про вагітність, вона може не виходити на роботу до пологів, отримуючи свою зарплату в повному обсязі. Після народження дитини і до досягнення нею трьох років завод щомісяця доплачує на неї 75 гривень. За народження дітей заводчанам надають солідну допомогу. Освіту за рахунок заводу отримують більш як 60 молодих людей. І це лише основні моменти колективного договору.

Хочеться вірити: ті, від кого залежить розв'язання питань у Києві, підтримають ініціативу феросплавників, дадуть їм добро на розробку родовища. Тоді Степногірську судилося друге, оновлене, життя.

Любов ГАЙДАК.

Думка оглядача

Лукавить пан директор, стверджуючи, що претенденти на відновлення шахти не мають у своїх статутах такого виду діяльності, як розробка корисних копалин. Та й взагалі реальний претендент, а точніше реальний інвестор, поки що один — донецька фірма «Візаві», яка входить до Індустріальної спілки Донбас. Саме ця фірма готова хоч завтра розпочати відновні роботи. Бо вона одержує феромарганці в доменних печах, використовуючи сиру, незбагачену руду.

А щодо Запорізького заводу феросплавів, то його інтерес до затопленої шахти виник чомусь не чотири роки тому, а саме тоді, коли фірма «Візаві» перевела до статутного фонду підприємства, зареєстрованого у Василівському районі Запорізької області, чотири мільйони гривень — перший реальний внесок для відновлення видобутку марганцевих руд у Степногірську.

І взагалі. Дві електропечі запорізького заводу сьогодні простоюють не так через відсутність руди, як через нестачу електроенергії — адже для забезпечення його потреб необхідно 500 мегават вільних генерувальних потужностей. Чи є вони в Україні? Запитання риторичне.

Тож чому не можна вважати правильним рішення Держпромполітики України та Фонду держмайна, за яким залишки колишньої шахти передано ЗАТ «Стептехсервіс», співзасновником котрого виступила фірма «Візаві»? Справа тепер за місцевою владою. Що швидше нове підприємство одержить ліцензію на видобуток марганцевих руд у Степногірську, то швидше до конаючого міста повернеться повноцінне життя.

Ігор НАУМЕНКО.

Оголошення

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

**Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311157.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Голос України

*Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
01008, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37,
441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com*

Засновник і видавець – Верховна Рада України